

V posledních několika letech jsme svědky vzniku nových typů občanské angažovanosti. Občané jsou nyní schopni organizovat se více než kdykoliv předtím, což vytváří nový vzor sociální mobilizace, která se dosud neocitla v centru akademické pozornosti. Tato práce analyzuje konkrétní případ rumunských protestů v zimě roku 2012 ve snaze dokázat, že současná mainstreamová teorie mobilizace zdrojů a její způsob rámování plně nevysvětlují vznik nestrukturovaných hnutí. Cílem práce je s využitím získaných poznatků připravit půdu pro ustavení nové teorie občanské angažovanosti, která se hodí na nově zjištěné skutečnosti a mohla by celkově vysvětlit všechny formy strukturované nebo nestrukturované účasti na kolektivní akci.